

Ναυπάκτου Ιερόθεος: “Να παραμείνουμε πιστοί στις αποφάσεις της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Στην ιδιαιτερότητα που έχει το νέο έτος 2025 για την Ορθόδοξη Εκκλησία, καθώς φέτος συμπληρώνονται 1700 χρόνια από την Α΄ Οικουμενική Σύνοδος, αναφέρεται στην Εγκύκλιό του για την Πρωτοχρονιά ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου [κ. Ιερόθεος](#).

Με την ευκαιρία αυτής της επετείου ο Σεβασμιώτατος παραθέτει βασικές σκέψεις του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς το οποίο συνέγραψε πριν εκατό (100) χρόνια, όταν και τότε εόρταζαν την επέτειο των 1.600 ετών από την σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου.

“Η φωνή του αγίου Ιουστίνου για την επέτειο των 1.600 ετών της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, που εορτάστηκε στην εποχή του, τό έτος 1925, είναι προφητική και για την επέτειο των 1.700 ετών από την σύγκληση της Μεγάλης αυτής Συνόδου, που εορτάζουμε τό έτος 2025. Καί σήμερα χρειαζόμαστε τέτοιες προφητικές φωνές, διότι παντοῦ κυριαρχεῖ ὁ ὀρθολογισμός καί στήν πίστη, ὁ συγκρητισμός στήν θεολογία, ὁ ὑποβιβασμός τοῦ μυστηρίου, ὁ ἄθεος ἀνθρωπισμός, ἡ κατάβαση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ στά κατώτατα ἀνθρώπινα μέτρα, ἡ θεοποίηση τῶν παθῶν, ἡ παραθεώρηση τῆς ἀσκητικῆς μεθόδου γνώσεως τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀλλοίωση τῆς

θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀποκαλύφθηκε ἀπό τόν Θεό στους Προφήτες, Ἀποστόλους, Πατέρες καί Ἁγίους καί διαφυλάσσεται ὡς ἀτίμητος θησαυρός μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἀκριβῶς, γι' αὐτόν τόν λόγο πρέπει νά παραμείνουμε πιστοί στίς ἀποφάσεις τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τῶν μετέπειτα Οἰκουμενικῶν Συνόδων”, σημειώνει.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Ἀνέτειλε καί νέον ἔτος τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, τό ὁποῖο μᾶς προσφέρεται ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά νά ζήσουμε καλύτερα τήν χριστιανική ζωή, νά μετανοήσουμε καί νά γνωρίσουμε τόν Χριστό μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Τό νέον ἔτος 2025 ἔχει μιά ἰδιαιτερότητα, διότι θά ἐορτασθῆ ἡ ἐπέτειος τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπό τήν σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου στήν Νίκαια τῆς Βιθυνίας τοῦ ἔτους 325 μ.Χ., ἡ ὁποία ἀντιμετώπισε τήν αἵρεση τοῦ Ἀρείου καί τῶν ὁμοφρόνων του οἱ ὁποῖοι ὑποστήριζαν ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός, ἀλλά τό πρῶτο κτίσμα τῆς δημιουργίας. Ἔτσι, οἱ 318 Θεοφόροι Πατέρες συνέταξαν τά πρῶτα ἄρθρα τῆς πίστεως, τό λεγόμενο «Σύμβολον τῆς Πίστεως», τό γνωστό «Πιστεύω», τό ὁποῖο συμπληρώθηκε καί ὁλοκληρώθηκε ἀπό τήν Β΄ Οἰκουμενική Σύνοδο τοῦ ἔτους 381 στήν Κωνσταντινούπολη.

Γι' αὐτήν τήν ἐπέτειο τῶν 1.700 ἐτῶν τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἔγιναν καί θά γίνουν Θεολογικά Συνέδρια, θά γίνουν ὁμιλίες γιά νά παρουσιασθῆ ὅλο τό θεολογικό ἔργο της.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτήν θά ἤθελα νά παρουσιάσω τίς βασικές σκέψεις ἑνός κειμένου τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ, τοῦ γνωστοῦ Πόποβιτς, τό ὁποῖο συνέγραψε πρίν ἑκατό (100) χρόνια, ὅταν καί τότε ἐόρταζαν τήν ἐπέτειο τῶν 1.600 ἐτῶν ἀπό τήν σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καί τό ὁποῖο εἶναι καί σήμερα ἐπίκαιρο μέ τήν νέα ἐπέτειο.

Τό ἄρθρο φέρει τόν τίτλο «ἀπό τόν ἀρειανισμόν τοῦ Ἀρείου ἕως τόν νεώτερον εὐρωπαϊκόν ἀρειανισμόν». Σέ αὐτό διακρίνουμε δύο σημαντικά σημεῖα.

Τό πρῶτον ἀναφέρεται στήν αἵρεση τοῦ Ἀρείου, τήν ὁποία καταδίκασαν οἱ Θεοφόροι Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Γράφει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος, ἀναφέροντας τόν λόγο ἑνός ξένου θεολόγου, ὅτι «ὁ Ἀριστοτέλης εἶναι ὁ ἐπίσκοπος τῶν ἀρειανῶν», διότι οἱ Ἀρειανοί ἔφθασαν στήν αἵρεση, χρησιμοποιώντας τήν ἀριστοτελική φιλοσοφία καί ὄχι τήν ἀποκαλυπτική θεολογία τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Πατέρων.

Μέ αὐτόν τόν τρόπο φιλοσοφώντας ὁ Ἄρειος, ὑπέπεσε σέ μεγαλύτερο ἀμάρτημα ἀπό τόν Νέρωνα, ἀφοῦ ὁ Νέρων ἀπέκτεινε τούς Μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ὁ Ἄρειος ἤθελε νά ἀποκτείνῃ τόν Χριστό ὡς Θεό. Καί μάλιστα, ὅπως γράφει, ὁ

Σατανᾶς «ἐξελθὼν ἐκ τοῦ θεοκτόνου καὶ αὐτοκτόνου Ἰούδα εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἄρειον, καὶ δι' οὐδενὸς ἄλλου ἐνήργει τόσον ὀλοκληρωτικῶς, ὅσον διὰ τοῦ Ἀρείου». Κανένας διωγμὸς δὲν τάραξε τὴν Ἐκκλησία «ὅσον ὁ ἀρειανισμὸς», διότι ὁ Ἄρειος ἐκδίωκε τὸν Θεὸν ἀπὸ τὸν Χριστόν. Στὴν πραγματικότητα ὁ ἀρειανισμὸς «εἶναι μιὰ ἀπόπειρα νὰ υἱοθετηθοῦν οἱ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα τῆς κατὰ ἄνθρωπον φιλοσοφίας ὡς μέθοδοι καὶ τὰ μέσα τῆς Χριστογνωσίας καὶ Θεογνωσίας». Καὶ σημειώνει ἀφοπλιστικά: «Ὁ ἀρειανισμὸς εἶναι ἀνεστημένος παγανισμὸς, διότι σμικρύνει τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν εἰς τὸ ἐπίπεδον ἑνὸς ἡμιθέου».

Ἡ Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀντέδρασε σὲ αὐτὸ τὸ γεγονὸς καὶ «δὲν ἐδημιούργησε τίποτε τὸν νέον, ἀλλ' ἀπλῶς ἐξέφρασε καὶ διετύπωσε τὴν ἀρχαίαν πίστιν καὶ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐφυλάττετο ἱερῶς καὶ ὀσίως ἐν τῇ χαρισματικῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Τὸ δεύτερον σημεῖο πού τονίζει ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος ὁ νέος Ὁμολογητὴς καὶ ἀφορᾷ τὴν ἐποχὴ μας εἶναι ὅτι «ὁ Ἀρειανισμὸς δὲν ἔχει ἀκόμη ταφῆ· σήμερον εἶναι περισσότερο τῆς μόδας παρά ποτέ ἄλλοτε καὶ ἔχει διαδοθῆ περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε. Ἔχει διαχυθῆ ὡς ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα τῆς συγχρόνου Εὐρώπης». Αὐτὸ φαίνεται στὴν «κουλτούρα τῆς Εὐρώπης», διότι «ὅλα περιορίζονται εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ μόνον, καὶ αὐτόν τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν ἔχουν σμικρύνει εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὴν ζύμην τοῦ ἀρειανισμοῦ ἔχει ζυμωθῆ καὶ ἡ φιλοσοφία τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ ἐπιστήμη της καὶ ὁ πολιτισμὸς της, καὶ ἐν μέρει ἡ θρησκεία της».

Γιὰ νὰ ὑποστηρίξη αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀναφέρει τὰ διάφορα φιλοσοφικά συστήματα, τὴν «εὐρωπαϊκὴ ἐπιστήμη», τὸν «Προτεσταντισμόν», τὸν «Παπισμόν», τοὺς διανοούμενους, οἱ ὁποῖοι λένε συχνά ὅτι «ὁ Χριστὸς εἶναι ἕνας μεγάλος ἄνθρωπος, σοφὸς ἄνθρωπος, ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος, ἀλλ' ὅπωςδήποτε ὄχι Θεός». Αὐτὰ συνιστοῦν ἕναν ἀρειανισμόν, ἀκόμη καὶ «ἡ σύγχρονη εὐρωπαϊκὴ σχετικοκρατία ἀκολουθεῖ τὸν ἀρειανισμόν».

Τὸ συμπέρασμά του εἶναι ὅτι τὴν τότε ἐπέτειο τῶν 1.600 ἐτῶν τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐορτάζει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὡς «τὴν νίκην τῆς καθολικῆς πίστεως ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου ἀτομικοῦ νοῦ, τὴν νίκην τοῦ Θεανθρώπου ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου». Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία «δὲν ἀλλάσσει τὴν πίστιν της καὶ τὰ μέσα τοῦ ἀγῶνος της ἐναντίον τοῦ ἀρειανισμοῦ. Ὅπως ἐνίκησε τὸν παλαιὸν ἀρειανισμόν, οὕτω νικᾷ καὶ κάθε ἀρειανισμόν, καὶ τὸν σύγχρονον ἀρειανισμόν». Αὐτὸ τὸ κάνει «μέ τὴν ἀποστολικὴν καὶ ἁγίαν καθολικὴν πίστιν της, μέ τὴν ἐκ Θεοῦ δοθεῖσαν ἀγιοπατερικὴν πανοπλίαν-τὴν καθολικότητα».

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ «ὀρθόδοξος ἄνθρωπος» «καθολικοποιεῖ τὸν ἑαυτόν του», δηλαδή τὸν ὀλοκληρώνει μέ τὴν ἐν Χάριτι ἄσκηση καὶ τὰ Μυστήρια, μεταμορφώνει τὴν καρδιά μέ τὴν προσευχὴ, τὸν νοῦ μέ τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν θέληση μέ τὴν

φιλόχριστη αγάπη πού αποδιώκει τήν φιλαυτία, τήν σκέψη του όταν τήν βαπτίση στά διαυγή ύδατα τής αιωνιότητος καί τής Θεανθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ, τό πνεῦμα του όταν τό βυθίση στά βάθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν προσωπικότητά του όταν ὅλος ὁ ἄνθρωπος ἐνσωματωθῆ στό ἅγιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, όταν γίνῃ σύσσωμος Χριστοῦ, «ὅταν ὅλος ἐκκλησιοποιηθῆ, ὅταν ὅλος ὀρθοδοξοποιηθῆ». Γράφει ὅτι αὐτή εἶναι «ἡ μοναδική ὁδός. Ἄλλη δέν ὑπάρχει».

Ἡ φωνή τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου γιά τήν ἐπέτειο τῶν 1.600 ἐτῶν τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πού ἐορτάστηκε στήν ἐποχή του, τό ἔτος 1925, εἶναι προφητική καί γιά τήν ἐπέτειο τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπό τήν σύγκληση τῆς Μεγάλῃς αὐτῆς Συνόδου, πού ἐορτάζουμε τό ἔτος 2025. Καί σήμερα χρειαζόμαστε τέτοιες προφητικές φωνές, διότι παντοῦ κυριαρχεῖ ὁ ὀρθολογισμός καί στήν πίστη, ὁ συγκρητισμός στήν θεολογία, ὁ ὑποβιβασμός τοῦ μυστηρίου, ὁ ἄθεος ἀνθρωπισμός, ἡ κατάβαση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ στά κατώτατα ἀνθρώπινα μέτρα, ἡ θεοποίηση τῶν παθῶν, ἡ παραθεώρηση τῆς ἀσκητικῆς μεθόδου γνώσεως τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀλλοίωση τῆς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀποκαλύφθηκε ἀπό τόν Θεό στούς Προφῆτες, Ἀποστόλους, Πατέρες καί Ἁγίους καί διαφυλάσσεται ὡς ἀτίμητος θησαυρός μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἀκριβῶς, γι' αὐτόν τόν λόγο πρέπει νά παραμείνουμε πιστοί στίς ἀποφάσεις τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τῶν μετέπειτα Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις εὐχομαί σέ ὅλους σας εὐλογημένο νά εἶναι τό νέον ἔτος 2025, νά εἶναι ἕνα ἔτος μαζί μέ τόν Θεάνθρωπο Χριστό.

Μέ θερμές εὐχές καί πατρική αγάπη

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ